

ZPRÁVODAJ KESL RYU

ČEST, PŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

Nejdůležitější body:

- Letní camp je sice ještě daleko, ale v co nejkratší době vytvořím letáček. Radost je, že zájem je veliký, ale ubytovací prostor jsme zatím větší nenašli a tak s přihláškami po zveřejnění letáku reagujte co nejdříve.
- Do 15.4.2018 bude třeba zaplatit oddílové příspěvky duben-červen 2018, doufám, že to nebudu opět vybírat do června!!!!

Uvnitř tohoto vydání:

Nové naděje a třeba i noví mistři 2

Zimní camp oprav- 2

Na NP zachraňova- 3

Naši borci se neztratili ani v zahrani- 3

Četba na pokračování, Moje cesta bojovým uměním... 4

Změna písemného označení pro karate... 4

PRVNÍ SOUTĚŽ V ROCE 2018, ČÁSTEČNÝ OPTIMISMUS

Ani tak nezáleží na tom, zdali je nový rok, nebo po prázdninách, vždy se jedná o kontrolní čas, zdali naše společná cesta v klubu jde dobrou cestou a výkony včetně výsledků toto potvrzují. VC Trutnova není přímo soutěží, která prověřuje úroveň špičky karate, ale samotné výkony leccos napoví. A tak jako poslední dobou u závodníků i rodičů většinou spokojenost, což je jistě prioritou, oči trenéra jsou však podstatně přísnější a i když z medailí radost, výkony jednotlivých borců byly z hlediska

zlepšování tak půl na půl. I když se tréninky někdy zdají méně zajímavé a stereotypní, právě v těch základech nejvíce tápeme, včetně koncentrace a klidu. I když medaile jsou na těchto jsou soutěžích důležité u těch, kteří chtějí dobít špičku je i bronz málo! Ale k pozitivním faktům, Turnaje se zúčastnilo 14 našich, ale na to, abychom se mohli umístit mezi třemi nejlepšími kluby jsme potřebovali pár našich dobrých borců, kteří si hrají na velké kara-

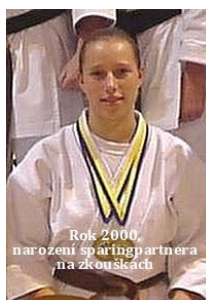
te, ale svůj klub reprezentovat nemají čas. Nejúspěšnějším naším borcem byl Jáchym Hořák, který vybojoval v juniorech zlato v kata i kumite a ještě přidal zlato v kata tým s karateky z Neratovic. Další, kdo se slušně prezentoval byla Barborka Šťastná, vyhrála hodně dobrým výkonem v kumite a ušly i kata, kde získala bronz. Neměně se dařilo i Hance Vašíčkové která vybojovala stříbro Mile překvapil Honza Stránský vítězstvím v kata, v konkurenci 50 soupeřů, bojovný výkon předvedl i na svém prvním kumite. V těch mladších Valentýna Hrazdírová stříbro v kata a přidala i bronz v kumite, tradičně hezké kata předvedla Veronika Rešová a 3.místo. Hodně se zlepšila Lucka Paterová v kata a radost si udělala také bronzovou medailí, bojovnost jí nechyběla ani v kumite. Zlato ještě přidal Mikuláš Pater v kategorii těch nejmlad-

ších žáků a pak se dostal na řadu v dorosteneckých kategoriích Luboš Hrazdír. Soupeři kvalitní, ale Luboš zabodoval a přidal dva bronzy v kata i kumite. Když přičteme jakýsi pokrok a snahu o co nejlepší výkon Jáchyma Jetela, No-

VERONIKA JELÍNKOVÁ 3.DAN A JÁCHYM NOVÝ MISTR

Na zimním campu jsme měli možnost být přítomni karatistické slávě a sice zkouškám na stv Dan. O Veronice a její cestě karate by bylo povídání na hodně dlouho a tak snad jen, pohled do jejího průkazu a datum 1994 u zkoušek na 8.kyu mluví za vše. Já jako pamětník, můžu jen nostalgicky vzpomenout na „malého Jelínka“, jak si capká po doju. Černý pás z mého pohledu neznamená mít pouze

ze technicky zvládnuto a od cvičeno. To je okraj. Mistr by měl mít v první řadě vlastnosti výjimečného jedince. Pokoru, ohleduplnost, loajalitu, obětavost a neohroženost na tatami i v osobním životě. To Veronika splňuje a tak nezbyvá, než ještě jednou velká gratulace. Krok ze žakovské-

ho stupně na mistrovský je i zde podmíněn osobní výpěstlostí a dalšími již jmenovanými vlastnostmi. Samotný fakt, že Jáchym se pohybuje poslední léta v čele tabulky nejlepších našeho klubu hovoří za své. Patří mezi ty na které se vždy můžu spolehnout, je tím, který zatímco ostatní nemají čas, on si ho vždy pro pomoc v jakékoliv sféře najde vždy. Je příkladem pro ty mladší a příprava na zkoušky Verča-Jáchym, by měla být doslova manua-lem pro všechny ostatní. Věřím, že všichni přítomní si zkoušky užili jako já, ale hlavně si vychutnali skvělou atmosféru dosažení určité mety těch, kteří svojí snahou jít cestou DÓ jsou příkladem všem těm později narozeným, kteří jdou stejnou cestou a krůček po krůčku vlastní pílí se k svému titulu mistra bojových umění teprve blíží.

NOVÉ NADĚJE A TŘEBA I NOVÍ MISTŘI ČR?

V Dolních Břežanech pod vedením Kačky Keslové již dobrých pár měsíců funguje pod místním volno časovým centru Břežánek klub karate, jehož členové jsou členy našeho klubu. Nedávno zde proběhly zkoušky na 8.Kyu. I když nás čeká ještě hodně práce, někteří jsou nadějní a zkušební komisař byl lehce spokojen. Je však třeba si uvědomit, že ka-

rate není kroužek, je to v první řadě cesta být lepším, styl života, jiný pohled na svůj volný čas. Je třeba hodně běhat, posilovat a trénovat i mimo tréninky. První krůčky jsou nejtěžší, protože je třeba, aby si zvláště ti mladí uvědomili, že nic není zadarmo a pokud je dnes doba, kdy většina dětí dostává vše zadarmo, bez většího vlastního přičinění, je karate je právě tím výchovným prostředkem, který nám ukáže, že vlastní pílí dokážeme a získáme víc, než naše okolí. Stáváme se prostě lepšími, silnějšími, zdravějšími. Svým vlastním přičiněním, vůlí a cílevědomostí se stáváme výjimečnými. Tak až příště zase půjdete na trénink, určitě se budete ještě více snažit, budete více ve svém volném čase běhat a posilovat. Zkoušky složili Kristýna Dvořáková, Filip Brabec, Dominik Hess, Michaela Hessová a Daniel Jansa. Všem pochopitelně gratulujeme a věříme, že se brzy zařadí mezi VIP členy našeho SK.

ZIMNÍ CAMP OPRAVDU „ZIMNÍ“, PŘES TO OPĚT SUPER AKCÍ..

Přelom února a března je tradičně čas zimního campu, kolikátého už ani nemá cenu počítat a vždy je jako v loterii, zdali to bude soustředění opravdu zimní a nebo jarní. Letos jsme si ne vlastní vinou vybrali nejstudenější týden z celé zimy a tak procházky za teploty dost přes -10 byly rychlé a dynamické. Letošní obsazení i bez těch kteří na poslední chvíli padli chřipkovou epidemií, bylo počtem přes 40 a výkonnostně optimální, tak že bylo možné rozdělit zúčastněné pouze na dvě skupiny, kde jsme se mohli maximálně zaměřit na jejich výkonnostní rozvoj. Každý den byl program podobný jednak výuka či opakování z minulého dne nových kata, kruhový trénink pro komplexní zvýšení fyzické kondice, kihon ipon kumite a nácvik ku-

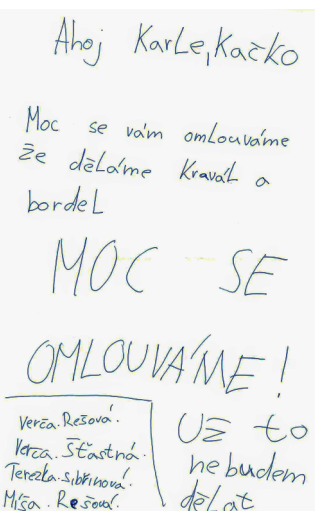

mite pro pokročilé, trochu večerní teorie a každodenní cardio. Jako tradičně proběhla soutěž kata, a to již 36 ročník O pohár Kesi ryu. Rozdělen byl na kategorie 8-7.kyu, 6.Kyu, 5-4.Kyu, kategorie A a veterán. V první kategorii kralovala Veronika Rešová, druhou příčku obsadila Kristýna Čermáková a bronzové medaile získali Mikuláš Pater a Marek Kučera. Kat. 6.Kyu s přehledem vyhrál Martin Horňáček, stříbro získala Valentýna Hrazdírová a dvě třetí místa vybojovali Lucie Paterová a Jakub Minář. Ve fialových pásech pohár pro vítěze vybojoval Jan Stránský, druhé místo Zdeněk Šimon a třetí místa Vojta Andrš a Ondra Čermák. V nejsilnější kategorii A zvítězil až po rozstřelu těsně Filip Smutný, stříbro Jáchym Hořák a třetí místa Barborka Šťastná a Luboš Hrazdír. V masters se stal jedničkou Luboš Janoušek před Pavlou Šimonovou a Janem Slezákem. Další tradicí byly zkoušky na vyšší stv, ale čím dál v drtivé většině příprava a zodpovědnost jednotlivých zkoušených upadá, přes pů-

sobení na ně a vysvětlování podstaty zkoušek spíše laxní přístup s tím, že nějak to dopadne. Dle toho zkoušky vypadaly i dopadly a úspěšnost 50 procentní, dost děs. Ze 7 přihlášených na 6.Kyu úspěšně zvládla jediná Kristýna Čermáková. Na 5.Kyu zvládl pouze Martin Horňáček a 4.kyu bych buď musel všechny vyhodit a nebo přivřít oči. Tím na tom většina vydělala a nezbyvá než doufat, že to pojali jako motivaci do další práce. Na 4.kyu tedy

úspěšní Ondra Čermák, Adam Novák, Jan Stránský a Jáchym Jetel. Na 3.Kyu neoslňil, ale s odřenými ušima úspěšně složil zkoušky Zdeněk Šimon a dobře se se prezentovala Pavla Šimonová. Zkoušky na stv kyu zakončil úspěšně na 2.kyu Filip Smutný, ale i zde je práce na technice ještě kopec. Přes minimum čerstvého vzduchu, protože venku to šlo opravdu jen tak maximálně na hodku a chorobu, která schvátí náčelníka

nakonec vše proběhl jako vždy na jedničku, test názvosloví byl raději skrečován, ale opět se soutěžilo o akademického malíře campu, proběhl i večerní rozbor kumite našich borců a to bylo vše, co se dalo nacpat do jednoho týdne. Všichni byli jako vždy hodní, i když co se týká rozmlsanosti, několik bych si jich vzal na převýchovu. A jako vždy vládla pohoda, protože pevná a jasná pravidla hry mají děti rády. Jako dokument o pohodě přikládám jeden z dopisů od vedlejšího pokoje: -))) A to je vše z další super akce klubu a nezbyvá, než se těšit na léto, kde budeme moci program nafouknout o další zábavu...

NA NP ČSKE ZACHRAŇOVALI DOBRÉ JMÉNO NAŠEHO KLUBU SLEČNY „JŮZOVKY“

Na 1.kole NP ČSKe bylo vidět, jak těžko se nahrazuje odcházející generace, chybí nastupující nová a tak nás může pouze těšit, že ústup z vedoucích pozic na soutěžích těch starších brzy nahradí mladé naděje. 13. místo ze všech zúčastněných klubů ČR by nebylo úplně nejhorší (i když jsme byli zvyklí podstatně výše), ale nebyť Veroniky a Nikolky Jůzových, které v pátek závodily v Bratislavě a v neděli obětavě i na NP, tak by to bylo podstatně horší. Ale popořadě. Samotné výkony drtivě většiny závodníků byly hluboko pod průměrem WKF a zvláště závodníci, nosící reprezentační znak (na domácích soutěžích?) rozhodně nic reprezentačního neukázali. Úroveň kata zvláště u mužů byla vzdálená několik tříd od nejlepších WKF, ale o tom jsem již psal několikrát. Většina je to parta „víkendových“ sportovců a na dotaz jak často trénují Japonci, slyšíme 4-6 hodin denně! Je třeba si uvědomit, že my si na sportovce jen hrajeme. Ovšem toto je úvaha pro ty, kteří si stále neuvědomují, že dělají rekreační sport a přes to mají tendenci

dná smysluplná taktika a koncentrace. Tak že nám zbývá pouze vděk alespoň za umístění a sice 3. místo Jakub Slanař v kumite U21 a Luboš Hrazdír též bronz, ale díky jeho speciálnímu stylu „ruce v kapsách“ ho nejspíš někdo brzy zabije. Na konec ještě zabojoval Tomáš Ženčuch a díky jeho bronzovým medailím v kumite +84. kg a BRH jsme si udrželi po Jindrovi Pilmannovi v těchto vahách jakýsi medailový příděl. Co k této soutěži říct na závěr. Abychom se mohli nadále bít v prsa a hovořit na téma WKF a OH, je třeba si uvědomit, že nic není zadarmo a to ani v karate. Každodenní dřina spojená s láskou k tomu co dělám a chci být v tom nejlepší je nezbytnost. Když z někoho vypadne, že

se například musí učit místo tréninku, automaticky se zařazuje do nižší kategorie. Být nejlepší znamená každodenní těšení na trénink, je třeba sportovní inteligence, pokora, ale současně zdravé sebevědomí. Nejlepší jsou ti, kteří dokáží víc než ostatní. Proč jsou Slovinci pravidelně lepší o hodně moc než my na soutěžích WKF? Mentalita. Nikoliv „knendlík a vepřová“, ale dravost a bojovnost. Tím se vytváří zdravá konkurence a nemůže být „jednooký králem“, jak to bývá často u nás. Když se úplně nedaří, stačí si položit pouze jednu otázku. Dělán pro to abych byl nejlepší maximum? Pokud si nedokážete sami sobě

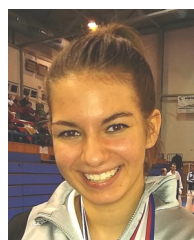
odpovědět, jedničky nikdy nebudete. Rozhodně však díky všem, kteří jste na NP dorazili a prezentovali náš klub podle svých možností. Gratulace všem medailistům a nezbývá než doufat, že umístěním budeme do budoucna navazovat na staré dobré časy těch, kteří chtěli být opravdu nej!

si hrát na profesionály. Ale zpátky k pozitivům. Doslova zachránkyněmi dobrého jména klubu byly Nikola Jůzová vítězka kata U21 a Veronika Jůzová stříbro v juniorkách. V katách ještě slušné 5. místo Filipa Smutného a určitý posun je vidět i na Lubošovi Hrazdírovi 7. místo. V kumite jsme pořád na stejném místě, to znamená nepřemýšlíme, ža-

NAŠI BORCI SE NETRÁCEJÍ ANI V ZAHRANIČÍ A DALŠÍ ZAJÍMAVOSTI

Zatím co někteří naši borci zápolili na NP, pár našich nejlepších se vydalo na prestižní turnaj Slovakia OPEN v Bratislavě. Že má tento turnaj vysoký kredit demonstrovala skutečnost, že zde bylo 1900 startů a v každé kategorii byla konkurence opravdu vysoká. Na zkušenou se vydaly Barborka a Verča Šťastné, Veronika Rešová a už ostřílená Zuzka Augustinová. Verča Rešová se neztratila, postoupila do 3. kola. Zuzka zazářila, v ženách obsadila 5. místo a stupně vítězů jí nakonec neušly a v kategorii U21 obsadila velmi cenné 3. místo. Gratulujeme! Náročnost soutěžního kalendáře nejen

časově, ale i finančně je evidentní a tak tentokrát se na soutěže WUKF na Maltě zúčastnil z našich pouze jeden a sice Martin Sláma. Tato soutěž je vždy kvalitně obsazená a kategorie master už dávno není o 10 či 12 závodnicích. Nás může těšit, že Martin vybojoval v kategorii „těch mladších“ master cennou bronzovou medaili. Nejbližší další zahraniční soutěží je po domá-

ci Wakizaši, kde máme přihlášeno účtyhodných 26 závodníků, 21-23.4 zajímavá soutěž Belt OPEN ve Slovinsku dle pravidel WUKF. Přihlášeno z našeho klubu je již 10 borců a máte ještě šanci do 25.3 se přihlásit. Jedná se o motivační soutěž a vzdálenost cca 500km je přijatelná. Pak nás čeká X. ročník KESL CUPU a všichni, kteří by jste se chtěli nějak podílet na přípravě a průběhu soutěže se mi prosím nahlášte, budu vám vděčný. Pak nás čeká 19-20.5 opět Slovakia OPEN v Bratislavě, ale tentokrát v pravidlech WUKF. Je třeba vše plánovat dopředu, proto je třeba aby zájemci reagovali okamžitě i když nevíme, co bude zítra.:-)

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

...a neb druhá šance... pokračování ze zpr.1/2018, PŘEDMLUVA: Nic v životě není jisté a nic není dáno. I těm nejsvědomitějším rodičům se celá jejich práce a snažení může proměnit ve fiasko a naopak, zanedbávaný mladý člověk v určitém životním mezníku najde svůj životní cíl a stane se výjimečným. V mnoha případech se nepodaří najít náš úkol, pro který jsme na tomto světě za celý život, někdy ho po chopíme až na sklonku svého žití. Celý život je nám na každém kroku připomínáno, proč tu jsme a pokud se nám podaří jednoho dne pochopit sebe sama a svoje předurčení, objevíme částečně i moudrost duchovního života dálného východu, jako například vyrovnanost, skromnost a a poctivost, tedy vlastnosti, které nás naplní osobním bohatstvím, které je dáno jen vyvoleným. Ne vždy veškerá činnost v životě i sebedůležitější a sebenáročnější nám dává možnost poznat v sobě ty lepší stránky vlastního já. Jednou z možností jak dosáhnout velkého duševního pokroku se pro mě stalo bojové umění. Samotný fakt, že v dnešní době se ubírají bojová umění sportovním směrem, tedy směrem jaký nazývají posměšně mistři z kolébky těchto umění „víkendovým“ sportem západního světa, nemůže ani tento fakt nikdy změnit skutečnost,

že v odkazu starých mistrů je nutné považovat karate jako cestu. Cestu životem, veškerým konáním, myšlením... Pokud se zaměříme jen na pár základních vlastností opravdového bojovníka tj. umění koncentrace, ovládnutí emocí, bleskové správné rozhodování, tvrdost kombinovanou s jemností, rychlost, nebojácnost skromnost, chytrost a pokoru, pak jediným možným výsledkem našeho snažení je výjimečný a velký člověk ve všech sférách lidského konání. Vysvětlení je jednoduché. Jakýmkoliv sportem si člověk dělá osobní radost, zvyšuje fyzickou kondici, některé se jím žijí, někteří se uvolňováním endorfinů zbavují stresů, utíkají od problémů, pro mnohé je sport ta správná droga. Pro různé sporty je důležitá i preference vybraných vlastností. Někde je třeba prioritou

nutná rozvaha, někde vše záleží na rychlém rozhodnutí, někde zase záleží na maximálním výkonu za pár sekund. Kdo chce jít cestou karate, musí se snažit časem obsáhnout ty speciální vlastnosti všechny. Pokud jedna chybí, cesta je klikatá a ne vždy dojde do úspěšného konce. Tyto paměti mé cesty

karate jsou věnovány všem, kteří se na cestu opravdového bojovníka již vydali a nebo se chtějí vydat. Zaměření na karate Shotokan a saishokido není náhoda. Styl Shotokan, který má základy v nejtvrdším okinawském karate a je kolébkou všech pozdějších stylů se díky mistrovi a otce moderního karate (Gichin Funakoshi)

hi) dostalo do podvědomí veřejnosti z důvodů, že je nejvšestrannější a neúčinnější styl karate. Saishokido jehož zakladatelem je GM Danny Hazan, je bojový styl se základy Shotokanu a vybírá ze všech ostatních bojových umění (karate, judo, jiu jitsu, kick box, box, aikido apod.) to nejlepší a neúčinnější nejen pro boj opravdových bojovníků a sebeobranu, ale především nás učí respektu a úcty ke všem ostatním bojovým uměním. Vše s čím se zde setkáte, je shromážděno v průběhu autorovi cesty bojovým uměním. Být nejlepším v bojových uměních neznamená být mistrem světa, ale znát co nejvíce, umět se poučit ze všeho co bojové umění přináší a podle toho se snažit žít i mimo tatami.

Kapitola I. „Co to pískáš ty gumo?“ Zaslechl jsem již po několikáté z prořídleho kotle domácích fanoušků. I když jsem si se svými 170cm a 68 kg připadal mezi hráči mnohdy jako v lese, díky funkci hlavního rozhodčího a tím i přirozené autority, zatím přímé nebezpečí od místních fotbalistů i přes nařízenou penaltu nehrozilo. Za to rozvášnění diváci, jako skoro pravidelně při soutěžích nižších tříd, určitou hrozbou byli, když ne rovnou inzultací, tak se alespoň realizovali například vypuštěním pneumatik u vozu a výjimkou nebyl ani přímý pořadatelský zásah proti fanouškům, kteří chtěli ještě spontánněji vyjádřit svůj nesouhlas s proběhnutým utkáním. Pokračování přistě...

ZMĚNA PÍSEMNÉHO OZNAČENÍ PRO KARATE

Jak již bylo řečeno, ukazovalo staré písemné označení pro karate zřetelně na čínský původ tohoto zápasnického umění. Toto staré označení bylo dlouhou dobu užíváno v Okinawě. V roce 1906 skončil mistr karate Chome Hanagi poprvé s touto tradiční formou psaní a použil písemný znak pro „prázdný“ které se čte také jako „Kara“, ve své knize „Karate Soshu Han“. V říjnu 1936 se konalo pod záštitou deníku „Ryukyu“ Shimo-setkání velkých mistrů karate Okinawy. Yabu, Kiya-mu, Metobu, Miyagi, Hanagi se setkali v Naha, aby mezi jiným diskutovali též o použití symbolu Tang ve způsobu psaní karate. Přitom bylo rozhodnuto, že do budoucna se má používat pro psaní „Kara“ znak, který znamená prázdný, jelikož pojem „prázdná“ ve filozofii Zen má velký význam. Gichin Funakoshi píše ve své knize Karate-Do Kyohan která vyšla v roce 1936, že toto zápasnické umění z Okinawy je nyní japonským válečným uměním a že je proto nevhodné, ba dokonce v jisté míře ponižující nadále používat starý způsob psaní, který tak zřetelně ukazuje na Čínu jako na zemi původu karate. „Kara“ ovšem dávno před slovem „prázdný“ znamenalo „Čínský“, takže předchůdcem prázdné ruky byl výraz „Čínská ruka“ pocházející z čínského stylu kempo. Gichin Funakoshi, okinawský mistr, který jako první oficiálně prezentoval karate v Japonsku a vymyslel styl Shotokan věřil, že výraz

„prázdný“ lépe vystihuje bojové umění karate. Kara ovšem neznamená pouze to, že karateka bojuje beze zbraně za pomoci svých rukou a nohou, ale též vyjadřuje duševní stav bojovníka. „Prázdný“ - ničím nezátížená mysl bojovníka, který je oproštěn o všeho co by mohlo zatěžovat jeho mysl a srdce. Duševní stavy a jejich kontrolu řeší filosofie ZEN což je jakýsi čistý a zjednodušený derivát filosofie Budhismu. V učení Budhismu najdeme výraz „Shiki soku ze ku“ a „Ku soku zeshiki“. Čeština nevládne bohužel výrazy, které by ve stručnosti vystihly to co dokáže indický jazyk, více méně se dá toto přeložit jako „Skutečnost je prázdnota a „vše je prázdnota“ výraz Ku, v obou větech je předkem slova Kara.

Čódžun Mijagi (japonsky 宮城 長順, narozen 25. dubna 1888 v Naze, zemřel 8. října 1953 na Okinawě) byl okinawský mistr karate, zakladatel školy gódžū-ryū. V dětství začal studovat místní bojové umění naha-te. Následně vymyslel spojením toho, co se naučil na Okinawě a ve Futí-enu, školu karate, kterou v roce 1929 nazval gódžū-ryū („tvrdý měkký styl“).

